

הזקן האשורי הגדול

הוצא הצעיר (106 ע') - מרתה הופמאן - הרצל ראובן מט (600 פרוטה) הנוצר מכיר את הרצל רק על פי דמות דיוקנו מעל קירות האולמים, עם הזקן האשורי הגדול. אולם מה הניע את העתונאי המצליח לנטוש בגיל 35, בשיא כוחותיו ויצירתו, את עמדתו ולהתמסר למימוש הרעיון הצ'יני?

הרצל נולד במאי 1860 למשפחת סוחרים רים אמידה בבודפשט. "דוריי" נאה הקומה, שחור העין ובעל תווי הפנים המזרחיים, שהיה בהם רצינות עמומית, גדל בזמן מלחמות החופש של מאצני וגריבלדי באיטליה. קושט בהונגריה. הנוצר הרגיש היה נתון להויתר והלכי רוח, למרות שנראה, כלפי חוץ, יהיר ולגלגן. היה שאפתן, כאשר נפתחה ב-1869 תעלת סואץ, החליט בן התשע לתעל את תעלת פנמה.

עם התבגרותו, נתגלה ההפרש בין הר-צון לאין גבול, ששלט בו, ליכולת המצור-מצמה, שהייתה לו. הוא עובר לוינה, למד משפטים. כאן נפגש הרצל הצעיר, המחליף את כינוי החביבה שלו מ"דוריי" ל"תיאור" בחברת הצעירים היהודיים המת-בוללים, השוללים את החיים, היהדות; המלאים שגאה עצמית, יאוש על גורל התקופה; הנתונים בעוית טמיעה, שמד נהמוני.

הרצל רוצה להפוך אף הוא לאיש תענוגות, חפשי מכל עול, קל חיים. הוא נעשה סופר, בינוני למדי, כותב רבה, כדי לקיים את עצמו. בעיקר - קומדיית קלוזושת.

יאוש יקר ערך. הוא נושא את יוליה יפת התואר והגנדרנית, שאינו אוהבה במיוחד, לאשה.

אחר לידת פאולינה, בכורתו, הוא מחליט שהגיעה שעתו לנקוט עמדה בשאלות הזמן.

אין איך הדבר קל, הוא מתוסבך במידה רבה: הוא מתאבל על אהבת נעורים, ילדה שמתה בגיל 14, שאינו יכול לשכחה; הוא מעריך את אמו הערצת יתר, נשוי לאשה שאינה מבינה אותו; קשור קשר נפשי עמוק ללידי לימודים (היינריך קאנה), הגדול ממנו בשלוש שנים והמשיא לו עצות טובות בכל עת.

לבסוף הוא בורח מביתו, נוסע להרי הפיריניאים שבגבול צרפת ספרד, למסע שיכחה. אחר הוא מתמנה סופרו הפריסאי של ה"גניאה פריאה פרסה" עיתון ונאי רב השפעה.

בינואר 1895 הוא עד להורדת הקספן היהודי דרייפוס, הנאשם בבגידה, מדרתו. שנתיים לפני כן, חשב שמוסב לטבול את כל הדור היהודי הצעיר בוינה ולפתור בכך את הבעיה. אך עכשיו מתעוררים בו רגשות לאומיים.

באחד מספריו הוא כותב ("הפונדק לאנגלין"): "כך, ואתה רוצה להמית את עצמך? טוב ויפה, אין אני בא אליך בעצה שכנע. אני אומר לך זאת: חכה נא מעט קט ועבד מעט באותו יאוש שלך. כי היאוש חומר יקר ערך הוא, ואפשר לעשות ממנו את הדברים הנדרים ביותר".

הרצל מסיק את המסקנה: הוא מקדיש כ כ רגע של תשע שנות חייו הנהדרות לחיטול התנועה הלאומית היהודית - הציונית.

עתונאי שהפך בנקאי

לקסיקון פוליטי (304 ע') - שאול גור-זון - היצאת ראובן מט (1.000 ל"י). שאול גורדון הוא עתונאי שהפך בנקאי. את שעותיו הפנויות הוא מקדיש להכנת ספרי עיון שימושיים. באחרון שבהם, הלך סיקון הפוליטי, הוא רוצה להקנות ידיעות כלליות על מדינות העולם ועל מונחים פוליטיים שונים.

אמברגו, הוא איסור שמטילה ממשלה על ייצוא סוגי סחורות ידועים, על-פירוב: נשק, אך מהו וקונטרט, למשל? גורדון יודע: הסכם בין האספירור לבין ממשלה של מדינה, בנוגע לזכויות והחובות והמצב הליגלי של הכהונה הקטולית באותה המדינה.

אונסקו - האורגניזציה החינוכית, המדעית והקולטורית של א"י, שעה שהשם העברי הוא: ארגון החינוך, המדע והתרבות של א"י. על ממשלת אוסטריה מפקחת קומיסייה של קונטרולה, ולא כפי שסבורים רבים, שארבע המעצמות מקיימות העדת ביקורת בחינה.

כדורגל

בכניות וגוף נאה

המאורע המעניין ביותר בהופע הב-כורה של האורחים משויץ, בפתח-תקוה, לא היה תלוי כלל ועיקר ב-22 הכדורגלנים שהתנועעו על מגרש הכדורגל המ-דושא. הפעם היה גבור התחרות השחקן ה-23: השופט. על המגרש לא ניתן לר-אות משהו מיוחד ואופייני. מי שבא מ-תל-אביב לפתח-תקוה, כדי ללמד משהו, נוסף על ההנאה הטמונה בעיקוב מדורק, כיצד 22 אנשים רצים אחר כדור אחד, התאכזב ביותר. לא הובהרה כל נקודה מיוחדת, לא נראתה שום קומביניציה יר-צאת מגדר הרגיל, והמשחק דמה למשחק ליגה ראשונה במדינת ישראל בשנת 1950 (לא 1951, מכיון שעדיין לא הת-חילו משחקי הליגה הסדירים במדינה).

השופט השתתח. הפעם היה ה-קהל ספורטיבי ביותר. החלטותיו הבלתי-מדויקות של השופט, לרעת שני הצדדים, זכו למחאות ותגובות חריפות. אפילו ה-שחקן הבינלאומי משויץ - בוקה - אמר שבירידה-דינור לא צחק קהל, בצורה כה בולטת, לשפוטו של שופט מקומי. השלישייה הבינלאומית: שטובר

השופט שטרן השתתח

גבור התחרות ה-23

בוקה-ניקוליץ לא נתגלתה במלוא זוהרה, הרגעים המרתקים, המאפיינים משחק כדורגל בינארצי, נעלמו והאכזבה שלטה בלב 2000 המסתכלים. המומנט ה-מעניין ביותר היה בעת שהשופט שטרן השתתח על המגרש ובלקינו נטל את ה-משרוקית.

ואולי בכל זאת? לאיצטדיון המ-יושן והמקושט בתל-אביב באו רבים, ש-לא האמינו בדעה הפסימית של אלה ש-נסעו לפתח-תקוה. התירוץ של שחקני מ-לואים פעל והמגרש הוקף אלפי אנשים, שאינם מחמיצים שום הזדמנות לראות משחק כדורגל של קבוצה אירופית. ההת-עניינות הקיפה את כל הארץ ופרוצפים מובהקים של חובבים באו מחיפה, העמק וירושלים. השיפוט נמסר לידיים מאו-מנות והכל היה מוכן לקראת המשחק ה-שני של אלופי שויץ - "ספורט לוזאן". אפילו הסגל הדיפלומטי הופיע במכוניותיו ההדרות, כדי לראות כיצד ינסו בחורי שויץ לפרוע את חובם.

פרעון בני רבית. השויצים הר-בירו את קבוצת "מכבי" תל-אביב בתר-צאה מינימלית של 1:0, אך השאלה הח-שובה היא, כיצד הדבר? הם עשו זאת בצנע טפסו לאקלים הישראלי ולא ל-שפע הנהוג בשויץ. הם נסעו משויץ, כדי לגמול על הפסד (2:1), שלדעתם היה בלתי הכרחי. המשחק של האורחים מ-לוזאן הזכיר משחק גביע, יותר מאשר משחק ידיוותי, הנושא שם תחרות בני-ארצית. המחצית השניה לא הראתה רצון עז להגדיל את מאזן השערים לזכותם, אלא בעיקר לשמור על היש; חפצם לני-צח עלה בידם, אם כי בקושי ובהתאמצות, אך הם שילמו את חובם ללא כל ריבית, רק את הקרן.

איה הגבינה והשעונים. אין פלא שבחורי "ספורט לוזאן" בריאים ו-חסונים מהישראליים. המאכלים והגבינות מאפשרים להם לפתח גוף נאה, המעניק נשימה ארוכה, ויכולת להתנועע במשך 90 דקות על המגרש. תנועתם המהירה, לפעמים מסחררת, העניקה להם את שער הנצחון אך מהירות וריוות בלבד אינם מספיקים. התיכונן והדיוק בארץ השעונים

דורשים יותר טכניקה וטקטיקה בבנין המשחק. שיטת משחק מצלצת את החל-צייס-הקיצונים, עד גבול המקסימום, אך ההחלטות וההברקות דהו. רק לעתים רחוקות נתגלתה סימפוזיה של כדורגל, אך זאת גמיכן הודות לשחקן היוגוסלבי ניקוליץ, העושה בשויץ כססודנט.

כדורסל

ברוגז שקט

אם כי משחק הכדורסל פופולרי ביו-תר, הרי הפעילות בו הגיעה לנקודת קפ-און כבר לפני זמן-רב. מאז נפסקו הפ-גישות בין "הפועל" ו"מכבי", בעקבות חוזה כללי הנסחב כבר למעלה משנתיים, התייחדו הקבוצות עם מגרשיהם ומאמ-ניהם והן משחקות להנאתן. שתי הקבו-צות המעולות של "מכבי": ברית-מכבים ע-תד ומכבי תל-אביב נמצאות גמיכן ב-מצב ברוגז שקט והפגישות ביניהן נעשות בפה ולא בכדור.

הנשבר הקרח? בשבת החולפת שימש המאורע של 60 שנות ייסוד חדרה סיבה מספקת להתמודדות בין כמה קבו-צות "מכבי" (רק 14). גביע מיוחד, שנת-רם ע"י מועצת חדרה, משך את כל הקבו-צות מתל-אביב וחדרה. מאחר שקבוצות "עתיד" ו"מכבי" תל-אביב נטלו חבל במפעל זה, הרי ברור היה שקבוצות אלה תגיענה לגמר, וכך היה. קבוצת חדרה והצפון נכנעו מהל לשני האריות. השתיים התייצבו לגמר. המשחק הדרמטי הזכיר, במדה רבה, את תקופת הווהר של הכדורסל בארץ, ושחקני "עתיד" הכריעו על חוד הסל (29:27). התשמש התחרות אות לעתיד?

הסטודנטים החלו לרוץ

הסטודנטים בירושלים ובחיפה אינם ידועים, כחבריהם למקצוע בחוף-לארץ, בפעילות ובזריזותם - בענייני פוליטיקה והן בענייני ספורט. במצרים מתקיימת מדי שבוע בשבוע שבת-מראה נגד כל ענין, שאינו נושא תן. ובארצות-הברית, אנגליה, המאורע החשוב ביותר, הוא הת-חרויות הבינאוניברסיטאיות. חוץ מהריצה בין בנייני האוניברסיטה השונים, אין מסריחים הסטודנטים בארץ את רגליהם. אך נראה שבעת האחרונה חלה תנועה גם בשטח זה (בצעד מקביל לשבתה). הופעת הבכורה של המוסדות האקדמיים בארץ קימה בתחרות כדורסל, בין גבי-הרת הטכניון העברי בחיפה ונבחרת האו-ניברסיטה בירושלים. המהנסים הוכיחו עצמם יעילים יותר והכריעו את הסטודנ-טים הירושלמיים (29:16). אם כי היתרון של המנוצחים בשלבים הראשונים 11:7 העניק להם תקוה, הרי הצירופים הסכניים ושינוי הגלגל העניקו לחיפנים נצחון. הסטודנטים הירושלמיים התכוננו לפי-גישה ותחרו בקבוצת "הפועל" ירושלים ב, שהזוקה ע"י שחקנים מעולים. גם כאן לא האיר להם מזלם, ובמחצית דמה המש-חק לדו-קרב (15:15), אך כאן אחד בצירוף נקודה הכריעו את הכף לטובת אנשי "הפועל" - 27:24.

מאורעות השבוע

ושוב נקבעו משחקי גביע המדינה משנת 1948. התאריך הקודם בוטל, מאחר

שהשופטים היו בשביחה. אך ביתנים הסתדרו העניינים בכי טוב (עד כמה שזה

השוער בנדורי מתמתח

אחרי הכדור, 22

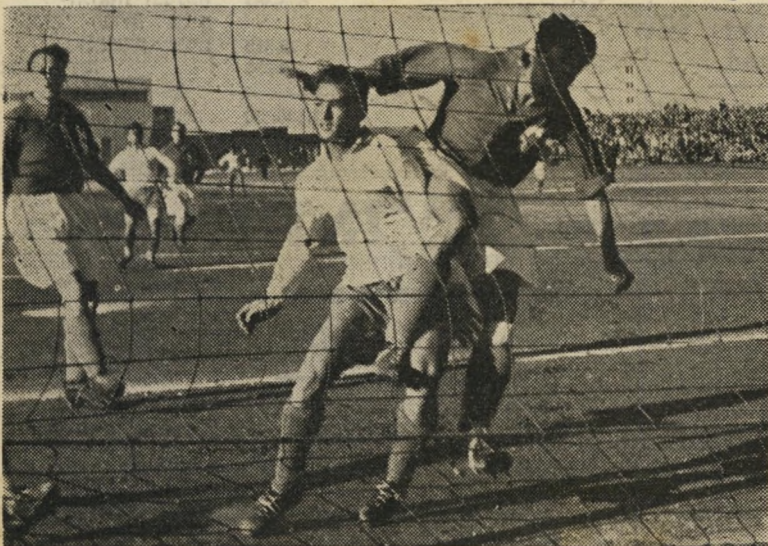
רחוק מהמציאות), והשופטים ימשיכו לשרוק בצפצפותיהם, והשחקנים יצפצפו על השופטים, והקבוצות תצפצפנה על ההתאחדות לכדורגל בישראל, והקהל יסבול מהמצב הפרוע.

נקבעו שני משחקים על הגביע בשבת, 3 לחודש פברואר 1951. ברמת-גן תתחרנה שתי קבוצות "הפועל": המקומית והח-ינית. באותו פרק זמן תתמודד קבוצת "מכבי" פתח-תקוה, על מגרשה, נגד קבו-צת "הפועל" תל-אביב.

מפעל ישראלי בין-נועז קוים בירוש-לים. קבוצת "הפועל" המקומית נפגשה בתחרות משולשת עם מועדון "היגשין", המנוהל ע"י ארמנים נוצרים ביפו. במוע-דון ה"צעירים" הנוצרים התחרו היהודים והארמנים בכדורסל, טניס-שולחן וכדורגל. בכדורסל ניצחו היהודים (64:23), הפסידו בטניס-שולחן (0:9) וגברו בכדורגל (7:0). כל הנצחונות בשיעורים גבוהים למדי.

אך סיימה קבוצת הכדורגל מ"לוזאן" את ארבעת משחקיה, וכבר נתבשר קהל חובבי הכדורגל על קבוצה נוספת, והפעם מסקוטלנד. אם כי הסקוטים ידועים בקמ-צ'נותם, הרי כדורגלני קבוצת "דאנדי" קנו להם שם בלכית שיערים בשפע. "דאנדי" הוזמנה ע"י ערית רמת-גן, ששיגרה לשם כך את המאמן פילק, כדי לקיים את הפ-תיחה החגיגית של איצטדיון ה"מכביה" החדש, אשר בתחום שיפוטו, פולק התי-עניין גם בשיטות החדישות של גדול דשא על מגרשי כדורגל.

נוסף ל"דאנדי", הוזמנה "מכבי" תל-אביב את קבוצת "הובירניאס" הנלחמת עם "דאנדי" על הבכורה בליגה הסקוטית. "ספרטק" מיוגוסלביה נוספה למקהלת הקבוצות והביעה את רצונה להצטרף לק-בוצות-החוץ הבאות לארץ. מרכז "הפועל" מקיים אף הוא משא ומתן, כדי להביא שלוש קבוצות לארץ. שפע בקבוצות - על הגייר...

הדוץ יוסף גנדרשטיין בשער לוזאן

אכזבו בלב 2000